

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4602/2019
21.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драган Личина, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., са боравиштем у ..., Град ..., чији је пуномоћник Милан Бурић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 111/19 од 06.06.2019. године, у седници одржаној 21.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 111/19 од 06.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 579/18 од 05.11.2018. године, у првом ставу изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да за издржавање тужиле плаћа месечно износ од 25% од редовних месечних новчаних примања - пензије коју остварује, умањену за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, до десетог у месецу за текући месец, почев од подношења тужбе до 05.11.2019. године, уплатом на рачун тужиле. У другом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев у делу који се односи на издржавање преко досуђеног износа од 25% до траженог износа од 50% од редовних месечних новчаних примања - пензије туженог коју остварује, умањену за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, као и за период трајања издржавања од досуђеног дана 05.11.2019. године до траженог дана 02.03.2023. године, као неоснован. У трећем ставу изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 45.785,00 динара. У четвртном ставу изреке, одбијен је део захтева за накнаду трошкова поступка тужиле преко досуђеног износа до траженог износа од 146.390,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 111/19 од 06.06.2019. године, у првом ставу изреке, преиначена је првостепена пресуда у првом ставу изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев да се тужени обавезе да на име издржавања тужиле плаћа месечно износ од 25% од редовних месечних новчаних примања - пензије коју остварује, умањену за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање до десетог у месецу за текући месец, почев од дана

подношења тужбе - 14.02.2017. године, уплатом на рачун тужиље. У другом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у другом и четвртном ставу изреке. У трећем ставу изреке, преиначена је првостепена пресуда у трећем ставу изреке тако што је одбијен захтев да се тужени обавезе да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 45.785,00 динара. У четвртном ставу изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошова другостепеног поступка. У петом ставу изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене другостепене пресуде, тужилја је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилја и тужени су били двадесет седам година у браку, из ког брака имају и двоје пунолетне деце. Брак је разведен пресудом из 2017.године. Тужилја је рођена ... године, незапослена је, нема примања, живи од позајмица и станује са децом, у стану који су странке стекле током брака. Такође ни деца немају редовна примања, већ син обавља повремене послове од којих може да покрије своје основне потребе, док ћерка тражи посао. Тужилја има средњу стручну спрему и млекарски је техничар. Била је запослена у фирми туженикове мајке, а потом је тужени преузео управљање фирмом, па је лошим пословањем проузроковао већи број судских поступака у којима учествује тужилја пошто је раније била одговорно лице у том правном лицу, а то јој отежава да нађе ново запослење. Редовно се пријављује бироу за запошљавање. Била је незапослена од 24.02.2014. године до 30.04.2014. године, па поново од 14.12.2016. године. Тужилји је месечно потребно за режије 20.000,00 динара, за храну, одећу и обућу још 20.000,00 динара и за лекове и сочива 6.200,00 динара.

Тужени је инвалидски пензионер, рођен ... године. (Рањен при обављању војне службе 1991. године у ...) Месечна пензија туженог са инвалиднином износи 72.156,56 динара, а живи сам у кући у ... код Тужени има редовне потребе за храном, одећом, обућом и трошкове режија чију висину суд није могао да утврди пошто се он није одазивао позивима суда.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак другостепеног суда да је тужбени захтев неоснован.

Одредбом члана 151. став 1. Породичног закона, прописано је да супружник који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад или је незапослен, има право на издржавање од другог супружника сразмерно његовим могућностима. Одредбом става 3. истог члана, прописано је да нема право на издржавање супружник ако би прихватио његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за другог супружника.

Одредбама члана 160. Породичног закона, прописани су критеријуми за одређивање издржавања. Издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода те других околности од значаја за одређивање издржавања. Могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица те других околности од значаја за одређивање издржавања.

Одредбом члана 163. став 2. Породичног закона, прописано је да издржавање супружника после престанка брака не може трајати дуже од пет година. Одредбом става 3. истог члана, прописано је да се, изузетно, издржавање супружника по престанку брака може продужити и после истека рока од пет година ако нарочито оправдани разлози спречавају супружника повериоца издржавања да ради.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени су услови прописани чланом 151. став 1. Породичног закона да тужени доприноси издржавању тужиље, јер када је у питању издржавање супружника, тада супружник који нема довољно средстава за живот, а неспособан је за рад или је незапослен, има право на издржавање од другог супружника сразмерно његовим могућностима, односно сразмерно могућностима обвезника издржавања.

Правилан је закључак из побијане одлуке да је тужиља, с обзиром на године живота, а пошто није доказала супротно, радно способна жена средњих година, раније директор предузећа која иако повремено незапослена, може сопственим радом да себи обезбеди довољно средстава за издржавање. При том, тужиља без накнаде живи у стану који су она и тужени стекли у браку, што представља вид његовог доприноса издржавању тужиље. С друге стране, тужени је ратни војни инвалид и пензионер, живи сам, па његове могућности као другог супружника нису такве да би се у корист тужиље досудило издржавање.

Другостепени суд је за овакву одлуку дао јасне и потпуне разлоге, које овај суд у свему прихвата као правилне, па су стога супротни наводи ревизије неосновани.

На основу члана 414. ЗПП донета је одлука као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић